# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 4204**

гр. София, 24.06.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова**
**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова**
**Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **3249** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Д. И. от [населено място], срещу съдебно решение от 08.01.2014г. на СРС, НО, 19 състав по нахд № 16020 по описа за 2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № 15440/18.05.2013г., издадено от началник на отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, в частта с която на И. Д. И. за нарушение на чл. 104а от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. и отменено в частта, в която на И. Д. И. за нарушение на чл. 157, ал. 8 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение поради нарушение на закона и процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Сочи, че от събраните гласни и писмени доказателства не се установява по безсъмнен начин вмененото му нарушение, поради което същото е недоказано. Счита, че в тежест на административнонаказващият орган е да докаже всички обстоятелства, описани в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Иска се отмяна на решението и постановяване на съдебно решение, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът - И. Д. И., редовно призован, не се явява и не изпраща представител.
Ответникът по касация – СДВР - ОПП, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по същество на касационната жалба.
Представителят на СГП – прокурор Д., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:
От доказателствата по делото се установява, че на 14.05.2013 г. в [населено място] около 17:20 часа И. управлявал лек автомобил „Шкода Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като при извършената проверка на двадесет метра след кръстовището с [улица]използвал мобилен телефон без устройство, освобождаващо ръцете му, което съставлява нарушение на чл. 104а от ЗДвП. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение №15440/14.05.2013г. и издадено обжалваното наказателно постановление.
С обжалваното съдебно решение е потвърдено наказателно постановление №15440/18.05.2013г., издадено от началник на отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, в частта с която на И. Д. И. за нарушение на чл. 104а от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. и е отменено в частта, в която на И. Д. И. за нарушение на чл. 157, ал. 8 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв. Предмет на настоящия касационен контрол е съдебното решение в частта, с която е потвърдено процесното наказателно постановление, тъй като поради липса на подадена насрещна касационна жалба от ответната страна, решението в останалата си част е влезнало в законна сила.
Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице основания по чл.34 ЗАНН за недопустимост на административно-наказателното производство или основания за погасяване по давност на извършеното нарушение.
За да постанови съдебното решение, районният съд е извършил проверка на издадения акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. От събраните гласни и писмени доказателства по делото съдът е приел, че безспорно установено е извършеното административно нарушение по чл. 104а от ЗДвП и правилно е приложен ЗДвП относно наложената санкция в предвидения от закона размер.
Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Настоящият състав възприема фактическата обстановка описана от първоинстанционния съд като същата е установена с оглед събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Споделят се и правните изводи на съда. Правилен е изводът на СРС, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 104а от ЗДвП, в който е предвидена забрана водач на моторно превозно средство да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. От събраните писмени и гласни доказателства се установява, че касаторът е използвал мобилен телефон по време на управление на лек автомобил, като от дадените показания на актосъставителя се установява, че от мястото, където са се намирали органите на ОПП са видели, че касаторът е използвал телефона си. Разпитаният в съдебно заседание актосъставител е дал ясни и конкретни показания във връзка с установяването на процесното нарушение.

Наред с това редовно съставеният акт по ЗДвП има в административно-наказателното производство доказателствена сила до доказване на противното, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП за отразените в него фактически констатации, поради което доводът в жалбата, че нарушението е недоказано е неоснователен. Правилно е наложено и административното наказание „глоба“ на основание 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП в посочения от закона размер.

Софийският районен съ е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.01.2014 г. на СРС, НО, 19 състав по нахд№16020 по описа за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:1. ЧЛЕНОВЕ: 2.

3.